

Sygn. akt IV CSK 451/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 grudnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska

w sprawie z powództwa Parafii [...] w M.
przeciwko Agencji Nieruchomości Rolnych w Warszawie Oddziałowi Terenowemu
w Bydgoszczy
o przywrócenie własności, przyznanie nieruchomości zamiennych
ewentualnie o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 29 grudnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Gdańsku
z dnia 31 lipca 2014 r., sygn. akt V ACa 374/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego jest sformułowanie i uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w nawiązaniu do tych przesłanek, gdyż tylko wówczas może być osiągnięty cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania wynika z oceny, czy okoliczności powołane przez skarżącego odpowiadają tym, o których jest mowa w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Pozwany wniósł o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania z uwagi na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), dotyczącego „relacji pomiędzy postępowaniem regulującym wszczętym przed Komisją Majątkową a postępowaniem przed sądem powszechnym w stanie prawnym po dniu 1 marca 2011 r. oraz relacji pomiędzy następującymi po sobie bytami Kościoła katolickiego w kontekście ich osobowości prawnej i następstwa prawnego”.

Przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w związku z występowaniem w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga przedstawienia problemu o charakterze abstrakcyjnym, nierozstrzygniętego w dotychczasowym orzecznictwie i wymagającego pogłębionej wykładni (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 października 2001 r., I PKN 129/01, OSNP 2003, nr 18, poz. 436). Sąd Najwyższy już parokrotnie wypowiadał się na temat zagadnień sformułowanych we wniosku pozwanego o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i zajął wobec tych problemów jednolite stanowisko.

W wyroku z 25 lutego 2015 r., IV CSK 312/14 (nie publ.), Sąd Najwyższy wskazał, że postępowanie sądowe wszczęte po zakończeniu bytu Komisji Majątkowej nie jest dalszym etapem jej „działalności”. Jest postępowaniem toczącym się od początku i w zasadzie przesłanką skutecznego wytoczenia takiego powództwa jest to, aby postępowanie przed Komisją Majątkową toczyło się

i nie zostało merytorycznie zakończone w odniesieniu do tych samych nieruchomości, których Kościół został pozbawiony i zachowany został termin do wniesienia pozwu. Postępowanie sądowe nie ma więc w zasadzie charakteru kontrolnego. Można przyjąć, że sąd bada tylko dokumenty zebrane w postępowaniu przed Komisją Majątkową w zakresie, w jakim mogą mieć znaczenie dla dochodzenia i zasadności zgłoszonego w sprawie sądowej roszczenia procesowego.

W tym wyroku oraz w wyroku z 2 grudnia 2015 r., IV CSK 90/15 (nie publ.), Sąd Najwyższy zajął stanowisko wobec problemu następstwa prawnego po kościelnych osobach prawnych.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że zagadnienia prawne, na których występowanie w sprawie powołał się skarżący, zostały już wyjaśnione w orzecznictwie Sądu Najwyższego, co uzasadnia odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).